

JESUS ETA PEDRO

1

Santua ez da santu jaioten,
hori nekez eta lorrez,
Jainkoak Berak salbatzen gaitu
maitasun errukiorrez.
Pedro ere makala,
ez eban uste hala...
ta jaiotakorik nor ez?
Ahalegin danak eginda ere
Jaunaren aurrean zorrez.

3

Jesus lurrean otoitzean ta
gure Pedro dago lotan,
sare ederra jarriko deutse,
jausi baietz oraingotan:
“Ez al haiz horren lagun?
Berbetan dok ezagun,
neuk ikusi haut askotan”.
Eta lotatik itzartuteko
joten dau oilarrak kotan.

5

Halako baten agertzen jake
Jesus euren batzarrean,
eta Pedrori bere izenez
deitu eutson bakarrean:
“Horreek baino gehiago
al nozu maiteago?”
Pedrok triste samarrean:
“Zuk badakizu, nik maite zaitut
neure bihotz kaxkarrean”.

2

Gure San Pedro Jesus Jaunari
gorputz t'arimaz emona,
ezertxogaitik ere ez eban
ukatuko Maixu ona.
“Gogoa dago bizkor,
haragia da jauskor”
Jesusek esan eutsona.
Bere asmo on zintzo ta guzti,
San Pedro ere gizona.

4

Bereak ta bost jasan ondoren
Jesus gurutzean hila,
hori jakinda ez dauka Pedrok
bere barrua trunkila.
“Jesus berbiztu dala”
han-hemen bala-bala,
bera ere joan da bila.
Jesus bizirik noiz ikusiko
arduraz dabil mutila.

6

Eskerrik asko, Aita San Pedro,
zu zaitugu maixu ona:
gogoz zintzo ta haragiz makal,
besterik zer da gizona?
“Pedro, zara Harria
Neuk ordezeko jarria,
jakizu zeugaz nagona”.
Zorioneko gizona, Jaunak
dana parkatu deutsona.